

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 1, το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', το άρθρο 3 της οδηγίας 2000/78 ⁽¹⁾ και η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, η οποία τέθηκε σε εφαρμογή με την οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999 ⁽²⁾, την έννοια ότι συνιστά διάκριση, κατά τις διατάξεις αυτές, μέτρο όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει του οποίου ο εργοδότης μπορεί να προβλέπει ότι πρόσωπα που έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους μπορούν να παραμείνουν στη θέση τους ως μόνιμο προσωπικό με τα δικαιώματα τα οποία απολάμβαναν προ της συνταξιοδότησης μόνο εάν έχουν την ιδιότητα του επιβλέποντος διδακτορική διατριβή, εισάγοντας διάκριση κατά άλλων προσώπων, τα οποία βρίσκονται στην ίδια κατάσταση και τα οποία θα είχαν τη δυνατότητα αυτή στην περίπτωση που υπήρχαν κενές θέσεις και πληρούσαν τις προϋποθέσεις σχετικά με τις επαγγελματικές επιδόσεις, και βάσει του οποίου είναι δυνατόν να επιβάλλονται σε πρόσωπα που δεν έχουν την ιδιότητα του επιβλέποντος διδακτορική διατριβή, για την άσκηση της ίδιας ακαδημαϊκής δραστηριότητας, συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, διαδοχικώς συναπτόμενες, αμειβόμενες σε «ωριαία βάση», με αμοιβή κατώτερη αυτής που παρέχεται σε μόνιμο καθηγητή πανεπιστημίου;
- 2) Έχει η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης την έννοια ότι ο εθνικός δικαστής δύναται να μην εφαρμόσει τελεσίδικη απόφαση εθνικού δικαστηρίου με την οποία διαπιστώθηκε ότι, στην προεκτεθείσα πραγματική κατάσταση, η οδηγία 2000/78/ΕΚ τηρήθηκε και δεν υφίσταται διάκριση;

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ 2000, L 303, σ. 16).

⁽²⁾ Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) στις 30 Αυγούστου 2019 –
Facebook Ireland Limited, Facebook INC, Facebook Belgium BVBA κατά Gegevensbeschermingsautoriteit****(Υπόθεση C-645/19)**

(2019/C 406/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Facebook Ireland Limited, Facebook INC, Facebook Belgium BVBA

Εφεσίβλητη: Gegevensbeschermingsautoriteit

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα [55, παράγραφος 1], 56 έως 58 και 60 έως 66 του κανονισμού 2016/679 ⁽¹⁾, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ [στο εξής: ΓΚΠΔ], σε συνδυασμό με τα άρθρα 7, 8 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι εποπτική αρχή, η οποία με βάση εθνικές νομοθετικές διατάξεις που εκδόθηκαν προς μεταφορά του άρθρου [58, παράγραφος 5,] του εν λόγω κανονισμού έχει την εξουσία να ασκήσει αγωγή σε δικαστήριο του δικού της κράτους μέλους σε περίπτωση παραβάσεων των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού, δεν μπορεί να κάνει χρήση της εν λόγω εξουσίας στο πλαίσιο διασυνοριακής επεξεργασίας δεδομένων, εάν δεν αποτελεί την επικεφαλής εποπτική αρχή σε σχέση με την εν λόγω διασυνοριακή επεξεργασία;
- 2) Έχει σημασία εν προκειμένω αν ο υπεύθυνος για την εν λόγω διασυνοριακή επεξεργασία δεδομένων δεν έχει την κύρια εγκατάστασή του στο κράτος μέλος αυτό, διαθέτει όμως σε αυτό άλλη εγκατάσταση;

- 3) Έχει σημασία εν προκειμένω αν η εθνική εποπτική αρχή ασκεί την αγωγή κατά της κύριας εγκαταστάσεως του υπευθύνου επεξεργασίας ή κατά της εγκαταστάσεως που βρίσκεται στο κράτος μέλος της εθνικής εποπτικής αρχής;
- 4) Έχει σημασία εν προκειμένω το γεγονός ότι η εθνική εποπτική αρχή άσκησε την αγωγή πριν από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του εν λόγω κανονισμού (25 Μαΐου 2018);
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επί του πρώτου ερωτήματος: παράγει το άρθρο [58, παράγραφος 5,] του ΓΚΠΔ άμεσο αποτέλεσμα, κατά τρόπο ώστε η εθνική εποπτική αρχή να μπορεί να επικαλεστεί τη συγκεκριμένη διάταξη για τους σκοπούς της κινήσεως ή συνεχίσεως δικαστικής διαδικασίας κατά μεμονωμένων μερών, ακόμη και στην περίπτωση που το άρθρο [58, παράγραφος 5,] του εν λόγω κανονισμού δεν έχει μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο, μολονότι υφίσταται η σχετική υποχρέωση;
- 6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επί των προηγούμενων ερωτημάτων: μπορεί το αποτέλεσμα τέτοιων διαδικασιών να εμποδίσει τυχόν αντίθετη διαπίστωση της επικεφαλής εποπτικής αρχής, όταν η τελευταία διερευνά τις ίδιες ή παρόμοιες πράξεις διασυνοριακής επεξεργασίας δεδομένων βάσει του μηχανισμού που προβλέπεται στα άρθρα 56 και 60 του ΓΚΠΔ;

(¹) ΕΕ 2016, L 119, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) στις 3 Σεπτεμβρίου 2019 – FP Passenger Service κατά Austrian Airlines AG

(Υπόθεση C-654/19)

(2019/C 406/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Korneuburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εκκαλούσα: FP Passenger Service

Εναγόμενη και εφεσίβλητη: Austrian Airlines AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 5, 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91, την έννοια ότι –υπό το πρίσμα της αποφάσεως που εξέδωσε το ΔΕΕ στην υπόθεση C-452/13, σύμφωνα με την οποία καθοριστικό κριτήριο είναι το χρονικό σημείο του ανοίγματος της θύρας– για τον υπολογισμό της καθυστέρησης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η διαφορά μεταξύ του πραγματικού χρόνου ανοίγματος της θύρας και του προγραμματισμένου χρόνου αφίξεως ή εκείνη μεταξύ του πραγματικού χρόνου ανοίγματος της θύρας και του χρόνου του προβλεπόμενου ανοίγματος της θύρας σε περίπτωση αφίξεως την προγραμματισμένη ώρα;

(¹) ΕΕ 2004, L 46, σ. 1.